

B.A.B.

Bayonne – Anglet – Biarritz

Và rồi tôi cũng về. Về lại với những hàng cây trơ, ngả nghiêng cùng gió lộng. Về lại với những con đường vắng im sáng sớm, ngoài đôi ba tiếng thiếu nữ cười giòn, cùng những bước chân gấp rút, chạy nhanh, cho bắt kịp chuyến buýt sắp chuyển bánh. Về lại với những ngôi làng mà sương mù tinh mơ đã làm cho lung linh, hư ảo, mà những ngọn đèn đường vàng ủa chỉ làm đậm thêm nét đìu hiu!

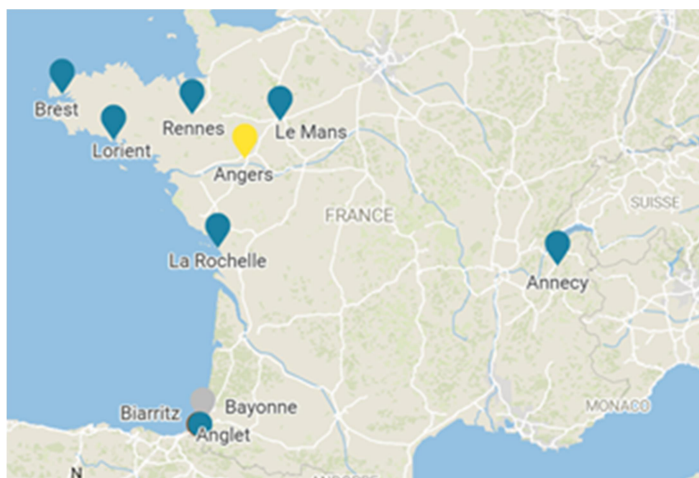
Những hàng cây trơ, những sương khói đó, tôi đã không có trong suốt một tuần ở Anglet (phát âm “ăn-g-lét”) thành phố miền tây-nam Pháp, thành phố của biển xanh, nắng ấm, của những lớp sóng cao, của những bờ gió lộng. Ở đó, những ngày giữa tháng hai, không chỉ có Anglet mới là “nóng” hơn bình thường, nhưng cái nóng đó, nó chỉ lẫn quẩn ở vùng tây-nam, gần biên giới Tây Ban Nha, mà không phải phía “bên kia”, vùng “PACA”, miền đông-nam Pháp, nơi có Nice, có Cannes hay phía nam “Cà Mau” (Camargue), Marseilles, Montpellier, Toulon, v.v. Không! Chỉ ở vùng tây-nam-biển-sóng, trời giữa tháng hai mới là ấm nhất, nắng giữa tháng hai mới thật vàng tươi. Ở đó, trong suốt một tuần, là 19, 20°C, là Tây-Nam-Bất-Bại. Đông-nam bên kia, ai biết chả ghen ngầm? Gọi điện thoại thăm ông anh Cả, dân Niçois trên 3 thập niên nay, anh cười cười bảo tôi “chỗ em, ấm hơn phía anh nhiều”!

Xế chiều Anglet, khoảng 17h, tôi ra thăm biển, nơi có những bình nguyên cỏ mượt, những bãi cát vàng tươi, những lối xi-măng mát rượi. Dưới kia là lớp lớp trượt sóng, trên này là người người chạy bộ, xa tí nữa, phía “đất liền”, là đám trẻ ồn ào: tiếng âm âm skateboard, tiếng la hét đá banh, tiếng bóng đập vào khung “rô”, cùng những tiếng chuông xe đạp, tiếng hì hục leo trèo, tiếng chân chạy nhảy công viên, v.v. Cả một vùng không gian “sôi động”: sôi nổi và đầy ắp tiếng động! Các đấng cha mẹ, ông bà: hoặc đứng trông chừng con cháu, hoặc ngồi trên băng tán gẫu. Phía bên kia đường, nơi đầy những đôi kính mát, trước những tách cà phê thơm ngát, những ly bia vàng óng, có khoan thai những sợi khói lên trời, v.v. “Đã thấy xuân về giữa gió đông” (Nguyễn Bính)

Theo JDD (Le Journal Du Dimanche), dựa theo các tiêu chuẩn: môi trường, an ninh, y tế, thương mại, giao thông, giáo dục, giải trí, v.v. trong “top 10” thành phố nên sống ở Pháp năm 2023, thì “mặt trận miền Tây nước Pháp” thắng lớn (bên đông nam, chỉ có Annecy): 4 giải đầu đã về miền biển-tây-nam (cote de sud-ouest) Pháp: Angers (thành phố) và Guéthary (một ngôi làng biển vùng Basque), Bayonne, Biarritz, Anglet... (Paris 91e, Lyon77e, Marseille 129e), v.v.

Le top 10 des villes où il fait bon vivre

1. Angers (49)
2. Bayonne (64)
3. Biarritz (64)
4. Anglet (64)
5. La Rochelle (17)
6. Lorient (56)
7. Annecy (74)
8. Rennes (35)
9. Brest (29)
10. Le Mans (72)

(nguồn: internet)

“BAB” là chữ tắt, để gọi 3 thành phố tỉnh “Pyrénées-Atlantiques” (64): Bayonne – Anglet – Biarritz, 3 thành phố “má áp vai kề”. Như Chợ Lớn–Sài Gòn–Gia Định. Trừ Bayonne, chỉ có sông (Nive và Adour), Anglet và Biarritz đều sát biển.

Nằm giữa hai “bébé” (B.B), Anglet không lớn, không nhộn nhịp như “B” đầu Bayonne nhưng cũng không nhỏ, buồn như “B” cuối Biarritz. Anglet, thời điểm nào, cũng xe qua, người lại bởi vì nó là cây “cầu” nối Bayonne–Biarritz. Không quá “sang trọng” như Biarritz, một trong những nơi nghỉ hè quen thuộc của giới hoàng thân, quốc thích, quý tộc ngày xưa và các đại gia thời nay (Như biệt thự Altamira của vợ chồng Katerina, con gái út của... Poutine) nhưng cũng không quá “hiện đại” như Bayonne, Anglet là một thành phố “trung dung”, một “xóm nhà ngói” hiền hòa, ở đó, biển và người là đôi bạn tri âm.

Biển tây–nam không ấm như đông–nam nhưng đó là thủ phủ của dân trượt sóng (surfer)! Những năm gần đây, do ảnh hưởng của thay đổi khí hậu, Biarritz (thường) là thành phố ấm nhất Pháp. Đông không quá lạnh, Hè không quá nóng (nhờ gió Đại Tây Dương). Cảnh không giống mà “tánh người” (mentalité) cũng không: dân “côtes des pays Basques” bình dân hơn, ít kiêu cạo, “kỳ thị” hơn dân “côte d’Azur” (Nice, Cannes)! Đó là chưa nói đến phần ẩm thực mà nổi tiếng nhất là... ớt (Espelette), thịt nguội (Jambon de Bayonne), phở–mách (trừu), v.v.

Riêng Bayonne, từ 1462 (<http://www.bayonne-paysbasque.com>), week-end “Pâques” mỗi năm đều có lễ hội Jambon (Foire au jambon), kéo dài 4 ngày (thứ năm–chủ nhật), với năm 2022 qua là một triệu người tham dự! Những gian hàng “thịt nguội”, những cuộc thi tuyển (concours): “jambon”, “omelette au jambon”, những buổi diễn hành, nhạc hội ngoài trời, v.v. Người ta mua sắm, ăn uống, người ta ca hát, vui chơi, nhảy múa. Tất cả đều cùng một trang phục “2 màu”: trắng (y phục), đỏ (foulard quấn cổ, dây nịt). Theo truyền thuyết, màu đỏ bắt nguồn từ màu sắc lễ hội Papelune (Tây Ban Nha) để vinh danh thánh San Fermin đã đổ máu cho thành phố này, trong khi màu trắng là sắc phục của dân thành thị (ngày xưa), để phân biệt với màu đậm của nhà nông. Cũng có giả thuyết cho màu đỏ là màu ớt Espelette (“thổ sản” vùng pays–des–Basques), màu máu bò mộng (để sơn cửa), v.v. Nhiều khê quá! Tại sao không giản dị là 2 màu đỏ, trắng của... jambon (de Bayonne)?

(nguồn: <https://passion-aquitaine.ouest-france.fr/fetes-bayonne-record-affluence>)

Sinh ra và lớn lên ở miền tây (Nam phần), tuổi thơ tôi được sông nuôi, núi dưỡng, thấm thía câu “nhu thắng cương/nhược thắng cường”. Sông ngoan chảy ngang tinh lý, núi xa đậm bóng nền trời. Có những buổi chiều vàng, cậu thiếu niên thả bộ ra bờ sông, một mình ngồi đọc sách. Có những ngày nắng tươi, cùng vài đứa bạn, chúng tôi dong xe vào núi, không leo cao mà chỉ vòng vòng dưới chân, viêng lãng, thăm miếu, nhưng mục đích chánh là để được ngắm lúa vàng, hứng gió đồng 2 bên, trên con đường 5km từ thành phố vào núi. Nên, biển đầu tiên tôi chạm mặt, nếm được mùi muối mặn. Là Vũng Tàu!

Nếu trước sông, tôi nghe “dòng đời từ từ trôi”, nếu trên núi tôi thấy đời “nhỏ bé”, cảm được chốn “thiên thai” thì, ngay lần đầu biển thấy biển, tôi đã yêu cái màu xanh bát ngát, yêu cái mệnh mông, dàn trải, mở rộng hết tầm nhìn, yêu đường chân trời, yêu cánh chim xa, yêu từ sóng nhấp nhô yêu đến tiếng vỗ bờ...

Rồi tôi đi xa!

Biển đưa tôi đi xa, bỏ lại sau lưng gia đình, đất nước, qua bao nhiêu ngàn (?) hải lý, vượt bao hiểm nguy, an toàn vào đất lạ. Biển cho tôi được sống với Tự Do, cho tôi được làm người, một người bình thường, có những quyền bình thường đã được ghi trong bản tuyên ngôn quốc tế: được làm những gì tôi muốn, được nói những gì tôi nghĩ, mà không chịu bất cứ một áp đặt nào, một bó buộc nào, từ bất cứ một thế lực nào, một đảng đoàn nào!

Một đời, tôi ơn biển!

Thường, những đêm khó ngủ, tôi hay ra phòng khách, vừa nghe (nhỏ nhỏ) nhạc, vừa thưởng thức ly rượu thơm nhưng đêm đó, một trong những đêm cuối năm 1999, thay vì nghe nhạc cổ điển như thường lệ, tôi lại đổi ý, muốn nghe “tiếng–nước–tôi”, với tay lấy (đại) một CD trên kệ, thì là một CD của Duy Quang, một trong những tiếng hát tôi yêu. Trong CD đó, có bài “Niềm thương nhớ”, Duy Quang (?) viết lại lời Việt, từ ca khúc “Nostalgie” của Julio Iglesias. Nghe mélodie bài hát và lời tiếng Việt, không biết sao tôi nhớ lại biển, nhớ những đợt sóng đầu tiên của Vũng Tàu, nhớ lại mình: “bao nhiêu năm rồi còn mãi ra đi”. Và tôi viết “Thư cho biển”, thư của một người đi xa gửi về biển đầu đời, của gã trung niên, đầu hai thứ tóc, gửi về người tuổi trẻ năm xưa.

Tôi tưởng tượng là tôi đã trở về nơi đây, trở về với biển Vũng Tàu, mong sẽ tìm lại những hình ảnh, những kỷ niệm ngày xưa. Nhưng... không! Đời sống và thời gian, ở đây và ở đó, đã làm thay đổi đi tất cả. Cảnh cũ không còn (như) cũ, người xưa thì đã (xa) xưa! Như những câu ca Nguyệt Ánh: “Một lần đi là mất lối quay về! Một lần đi là vĩnh viễn xa nhau”!

Về? – Để làm chi?!!!

Thôi người, hãy quên đi!

24 năm sau, ở “BAB”, hôm rồi, khi đang say mê ngắm biển chiều, lặng im nghe sóng hát, chợt đôi cánh hải âu từ đâu vút ngang, thả xuống cát vàng những kỷ niệm xa xưa....

Niềm thương nhớ (Nostalgie)

Nhạc : Julio Iglesias / Lời Việt : Duy Quang

Niềm thương nhớ / Em với anh còn đó
Em khóc u tình Cũng như anh

Niềm thương nhớ / Ta trối nhau vào đó
Xơ xác như đời / Giữa đêm thanh

Ở đây chốn xa xôi / Màu sương tuyết đơn côi
Vùi thân trong lạnh lùng / Nghe gió than không ngưng

Em dáng xưa yêu kiều / Nay tóc mây tiêu điều
Thời gian giết cuộc đời / Nhớ thương ơi

Còn đâu nắng / Soi bóng trên thềm vắng
Chim hót trên cành/ Lúc xuân xanh

Còn đâu nữa / Hương ngát thơm mùi tóc
Môi má đã tình/ Nếp vai anh

Thời gian đã trôi mau / Tình len lén đi sau
Chưa ấm êm cuộc đời/ Nay đã như mây trôi

Em có nghe mưa về / Cho gió thêm ê chề
Thời gian giữa cuộc / Nhớ thương ơi

Là la lá la
Là la lá la
Là la là là
La lá la la

Em có hay mong chờ / Sơn phấn sẽ phai mờ
Thời gian sẽ nhạt nhoà / Nhớ thương ơi

Em khát khao yêu đời / Em bỗng dưng xa người
Rồi xa mãi cuộc đời / Nhớ thương ơi

Nhớ thương ơi/ Nhớ thương ơi !

BP
01/03/2023

Nguồn: Internet eMail by **th** chuyển

Đăng ngày Thứ Sáu, March 3, 2023
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH